

Тајни план коалиције земаља ЕУ за копнени упад у Либију обелоданило је немачко булеварско издање Билд. Документ са детаљном операцијом на 60 страница издање је сажело на једну. Али и објавило је сасвим довољно да се убедимо у главно. Резолуција СБ УН која је дозволила операцију Чисто небо са јединим циљем – заштитом цивила Џамахирије, за Запад је обичан лист папира, који треба да прикрије његово фактичко учешће у рату на страни једне од сукобљених страна. У циљу свргавања режима који није по вољи НАТО-а.

НАТО је почео да сраваљује Либију с мора и из ваздуха. Сада замишљају интервенцију са копна и окупацију читаве земље. Тему наставља Сергеј Гук и гости: потпредседник Академије за геополитичке проблеме генерал-пуковник Леонид Ивашов и старији научни сарадник МГИМО Јуриј Зињин.

Није сасвим јасно зашто се упад планира као акција ЕУ. Ни армију, ни генералштаб ЕУ за сада нема. Вероватно да се акцији да „хуманитарни“ карактер. Или макар његов привид? Ситуацију објашњава Леонид Ивашов.

Хуманитарна операција водила се против Југославије, држава је престала да постоји. И против Ирака – држава је престала да постоји. НАТО је постао превише одиозна фигура. ЕУ нема своје оружане снаге, Американци нису дозволили. Деловаће исти тај НАТО у оквиру хуманитарне операције под окриљем ЕУ. Европљани, пре свега Француска и Италија, сатерали су себе у ћошак. Сада за њих настаје кризна ситуација око осигурања нафте. Гадафи је директно изјавио да после победе либијске револуције европљани неће добити ни барел нафте. Северно море престаје да даје довољно гаса, пресушује норвешка нафта. И ако не добију нафту из Либије, доспеће у критичну ситуацију. И сада мисле како да свргну Гадафија. А надаље ће се водити жестока конкуренција: да ли ће нови режим бити проевропски или проамерички.

Чиме ће Либија дочекати незване госте? У тајном документу степен ризика за војнике се оцењује до високог до критичног. Говори се о могућим нападима терориста и бандита. И о претњи да се упадне у борбе између племена и кланова. Бојазни нису неосноване, сматра Јуриј Зињин.

Сваки страну упад ће бити снажни задражујући фактор и за мањи део радикала и за велики део Либијаца. Који у последњих 40 година, када су биле ликвидиране све војне базе – енглеске, америчке, француске, нису навикли да живе по диктату странаца. Ериторија Либије је огромна – отприлике 4 Украјине. Дужина граница износи 4400 километара. Може се замислити како ће њу тешко бити контролисати. Судећи по саопштењима, део побуњеника је против станог мешања. Они схватају да чим се у земљи појаве странци, нагло ће пасти у очима свих који се према њима односе са симпатијом.

НАТО би данас скупо платио за легитимни повод за упад у Либију. Њихови стратеги ломе главу у тражењу одговарајућих аргумената. Најкреативнијим су се до сада показали Французи. Бомбардовања морају, наводно, да се коригују са земље, како се грешком не би убијали „своји“ (туђи могу да се убијају). Закључак: без интервенције се не може. При томе скромно прећуткују да у Либији одавно оперишу британски, италијански, амерички и још не зна се чији тимови за сондирање терена. Управо како би наводили на циљеве ракете и бомбе.

Али само из ваздуха рат се не може добити. А проширење операција Русија као стални члан СБ УН не допушта, о чему је ових дана изјавио министар иностраних послова Сергеј Лавров. Управо мешање западних земаља у унутрашњи конфликт омета успостављање дијалога између либијских власти и опозиције, убеђен је министар иностраних послова Русије.

(Глас Русије)